

rere denne paa en saadan Maade, men jeg tror dog, at man i saa Fald maatte strække den over et lidt længere Tidrum og gøre den lidt mindre Aar for Aar, dersom den virkelig skulde komme de paagældende til gode. Det Standpunkt, som Toldkommissionens Flertal overhovedet har indtaget over for Storindustrien og Toldbeskyttelsen for denne, er i det væsentlige dette, at man forlanger, at Industrien her i Landet skal ledes med samme Dygtighed som i Udlandet, og at den skal søge at forkræffe sig et lige saa godt Materiel som det, der findes i Udlandet, og overhovedet følge med ethvert Fremstrid i Udlandet, saa at Industrien her i Landet kan siges at staa paa Højde med den udenlandske Industri. Vi ville derfor ikke give den en Beskyttelse, der kan tjene som en Sovepude for Industrien, en Beskyttelse, som gør det muligt for Industrien at bestaa uden at følge med i de Fremstrid, som gøres andetsteds. Men paa den anden Side ville vi give Industrien det Børn, som er nødvendigt, derved at Arbejdslønnen her i Landet reelt er dyrere, fordi den danske Industris Arbejderbefolkning ikke kan udrette det samme, som den udenlandske industrielle Befolkning kan udrette. Derfor bliver Arbejdslønnen, selv hvor den nominelt er den samme, reelt højere her i Landet, og i ikke saa Tilfælde er det paavist, at Arbejdslønnen her i Landet ogsaa nominelt er højere end baade i Tyskland og Sverige. Vi ønske ikke at gaa til en Nedsættelse af Toldsatserne, som vilde gøre det nødvendigt at trykke denne Arbejds løn ned, for at Konkurrencen med Udlandet overhovedet kan optages. Det er det ene Hensyn, som formentlig maa tages. Det andet Hensyn er, at vor hjemlige Industri har et meget begrænset Omraade, ikke blot fordi Landet er lille, men netop særlig fordi den arbejder med en forholdsvis dyr Arbejds kraft og derfor har Vanskelighed ved at skaffe sig Marked i Udlandet. Toldbeskyttelsen bør efter vor Formening veje op imod disse to Vanskeligheder, hvorunder den danske Industri arbejder, og hde den det fornødne Børn derimod. I øvrigt erkende vi, at ud over dette er der ingen Grund til at lade Toldbeskyttelsen gaa. Der skal ikke derved søges et Børn for en mindre Grad af Dygtighed eller for en mindre Grad af Energi, end der findes andetsteds. Hvor langt man saa derefter bør gaa i Nedsættelser, ja, det er jo et Spørgsmaal, som ikke lader sig besvare i al Almindelighed, det kan kun efter de mest indgaaende Undersøgelser besvares for hver enkelt Toldsatss' Bedkommende. Men det er disse indgaaende Undersøgelser og Forhandlinger, som ikke have

været førte og vel heller ikke godt have kunnet føres i Udvalget, som de førtes i Toldkommissionen, og allerede af den Grund har jeg ikke ønsket at gaa med til de her foreliggende Forslag.

Over for de af det ærede Medlem for Standerborg Amts 1ste Valgkreds (Wulff) stillede Endringsforslag skal jeg kun udtale, at min Stilling til dem allerede er noget vanskelig derved, at jeg har haft Sæde i Toldkommissionen og der paa mange Punkter har sluttet Overenskomst om Toldsatser, dels for hele Kommissionens Bedkommende, dels for Flertallets Bedkommende, som jeg vanskelig nu kan gaa bort fra, og jeg vil allerede derved være affaaeren fra at stemme for det ærede Medlems Forslag. Jeg maa derfor overlade til mine Meningsfæller her i Salen, hvorvidt de efter deres friere Stilling og efter deres Overbevisning mene at kunne stemme for disse Forslag eller ikke. Kun to af dem skal jeg berøre. Det ene er den foreslaaede Beskyttelse for Mølleindustrien. Der har Kommissionens Flertals Standpunkt været, at man erkender, at Mølleindustrien for Djebliffet befinder sig i en særdeles trykket Tilstand uden egen Skyld, og at det vilde være ønskeligt, at der kunde gøres noget for at hjælpe den ud over disse Vanskeligheder. Men paa den anden Side har man i Kommissionen ment, at det burde gøres ved særlige Foranstaltninger af mere forbigaende eller i alt Fald midlertidig Karakter og ikke paa en Toldlov, der dog er bestemt til at gælde i en længere Tid, og som, efter hvad der har vist sig ved den nu bestaaende Toldlov maa antages praktisk at ville komme til at gælde i en ret lang Tid. Det andet Punkt, hvor jeg kan slutte mig til den ærede Forslagsstiller, er den af ham fremhævede Toldsatss paa finere Træsorter, som benyttes af Snedkerne. Det har været det almindelige Indtryk i Udvalget, at Kommissionen paa dette Punkt var kommen til at gaa Snedkerne for nær, jeg har paa dette Punkt ikke nogen Betænkelse ved at fravige det, som Kommissionen er bleven enig om. Noget stor Rolle spiller det jo ikke hverken i den ene eller den anden Retning.

Til disse saa og førte Udtalelser skal jeg i Djebliffet indskrænke mig. Sigesom der i Udvalget ikke har været Værlighed til en mere ingaaende Forhandling om de enkelte Toldsatser, saaledes tror jeg heller ikke, at der vil være tilstrækkelig Grund til under denne Forhandling her i Tinget at komme ind paa en saadan.

Ofen: Jeg skal paa det nærværende Tidspunkt ikke komme vidtløftig ind paa